

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen
Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

Vì tôi thấy mọi người không còn quan tâm. Người người tỏ chối không quan tâm. Nhà nhà đóng cửa không muốn quan tâm. Không còn ai quan tâm.

“...Chúng ta luôn nói với nhau một cách hào vênh lòng yêu nước và tinh thần đấu tranh bên bờ bất khuất, nhưng cuối cùng những gì tôi thấy là những con người vô cảm không quan tâm và nói tôi không cần quan tâm vì VN chẳng cần những người như tôi...”

“Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!”. Đây là một câu nói đùa của bác Vũ Thị Hiền vừa rồi tôi có dịp gặp tại Đức, khi cùng đến tham dự buổi lễ tưởng niệm 20 năm biến cố tường Berlin sụp đổ. Chị là đùa thôi, nhưng tôi thấy buồn thê thốc. Vì tôi thấy mọi người không còn quan tâm. Người người tỏ chối không quan tâm. Nhà nhà đóng cửa không muốn quan tâm. Không còn ai quan tâm.

Việc của người dân.

Việc lớn lao to tát.

Không phải việc của họ. Cứ để nhà nước lo. Bằng không để người khác lo. không phải họ. Họ không muốn quan tâm.

Quan tâm cái gì?

Quan tâm đến tình hình chính trị đất nước, về Đảng, nhà nước, các chính sách, quyết định, đường lối, những gì đang xảy ra xung quanh, xảy ra trong xã hội này.

Quan tâm đến cuộc sống và những người xung quanh, họ đang sống ra sao, và bản thân cuộc sống chúng ta, có được tốt do phát biểu ý kiến và phản đối những điều ta không thích, chúng ta có được tôn trọng hay không, sức khỏe và tinh thần của chúng ta có được đảm bảo hay mỗi ngày ra đường đều có cái án treo lơ lửng trên đầu với mối lo sợ về hàng trăm hàng ngàn cách chết khác nhau bởi môi trường và điều kiện sống.

Quan tâm đến vấn đề lãnh thổ và an ninh đất nước, nước ta đang sống có thể tiếp tục tồn tại hay sẽ hoàn toàn biến mất trên bản đồ trở thành một phần của một nước lớn (đây

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

tham vọng bá quyền) chỉ vì sự ích kỷ của những kẻ bán nước và sự hèn hạ khiếp nhßc đi đôi với chấp nhận không tranh đấu của những người xung quanh, những người không muốn quan tâm.

Ta là ai? Ta ở đâu? Ta mang dòng máu gì? Ta đến từ đâu? Ta đang ở đâu? Ta tồn tại vì cái gì? Ta sống và chết cho điều gì? Ta tranh đấu cho điều gì? Ta muốn gì và muốn được gì?

Anh bạn đó không phải vì việc của anh và anh không muốn quan tâm, bạn tôi đang gặp cái gì cho anh. Anh bạn anh có muốn cũng không làm được gì, nên anh không muốn biết. Anh nói anh không thích chính trị và anh muốn sống cuộc đời phi chính trị. Anh nói anh là người dân gia đình, và không đòi hỏi nhiều và tranh chấp nhận cuộc sống này. Anh nói anh không cần biết điều gì đang diễn ra và là một công dân anh muốn tin tưởng tuyên bố vào ban lãnh đạo trên đất nước anh, rằng họ đều là những người tốt muốn đất nước trở nên khá hơn. Anh nói anh là một người yêu nước, yêu tổ quốc quê hương và anh yêu cao Đảng và nhà nước. Anh nói có thể anh không biết gì hết nhưng anh không muốn biết và anh hận tôi vì anh có lòng biết ơn, biết ơn Đảng đã nuôi dưỡng anh trở thành người như ngày hôm nay, anh không phải là kẻ phản phúc như tôi. Và anh không cần biết. không cần quan tâm.

Đây là câu trả lời của tôi: Đảng, nhà nước và Tổ quốc, quê hương là hai khái niệm thường bị đánh đồng thành một với những người như VN. Trong thực tế đó là hai khái niệm riêng rẽ tách bạch. Yêu nước không có nghĩa phải yêu chế độ. Phản đối chế độ không có nghĩa là kẻ phản động vô tình không yêu nước. Quê hương đất nước là cái trường tồn vĩnh viễn. Chế độ là cái ngắn hạn, dù có kéo dài vài chục năm cũng chỉ là một thời gian ngắn so với khái niệm đất nước quê hương. Chế độ này sụp thì chế độ khác thay, Tổ quốc thì mãi mãi ở đó.

Một nhà nước được lập ra để đưa đi điều kiện cho nhân dân, không phải để ép buộc điều kiện nhân dân, coi nhân dân như con cái và sẵn sàng trừng trị «những đứa con hư không biết vâng lời». Nhà nước tồn tại như thuế dân đóng, nhân dân có quyền đòi hỏi cho tiền do và quyền lợi. Nhân dân không phải là những con bò đê nhà nước chăn dắt. Tôi sinh ra và lớn lên trong xã hội VN không có nghĩa là tôi phải làm một con bò chỉ biết nhai lá và vâng lời làm việc không được phản kháng và đòi hỏi. Cái lý luận «Đảng hoặc Tổ quốc đã làm gì cho ta mà hãy hỏi ta đã làm gì cho Tổ quốc» tôi đã nghe qua hàng trăm hàng ngàn lần. Tôi có thể làm gì cho Tổ quốc khi tôi không có tiền do phát biểu những góp ý của tôi? Tôi có thể làm gì cho Tổ quốc khi nhà nước hoàn toàn không đếm xỉa tới bất kỳ kiến nghị phản đối một dự án hủy hoại toàn bộ đất nước như dự án bauxite và vẫn tiến hành? Tôi có thể làm gì cho Tổ quốc khi tôi học rồi đi làm, cấy trồng đóng thuế nuôi ban lãnh đạo ngày càng giàu có ăn sung mặc sướng, còn những người nghèo khổ ngày càng đói rách vì giá cao liên

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

tu c tăng?

Các vi ba o các vi không quan tâm, thế tôi hỏi các vi : Các vi là ai? Các vi đang sống ở đâu? Dòng máu gì đang chảy trong huyết quản các vi ?

Đất nước này là của ai? Đất nước này của riêng Đa ng và 15 ông trong Bộ chính trị hay của tất cả chúng ta, tất cả những người mang dòng máu Việt sống trong chính VN và nhiều nơi khác trên thế giới?

TQ đã lấy Hoàng Sa, Trường Sa của ta và đi khắp nơi trên thế giới ta thấy ba n đồ lờ mờ bờ quanh toàn bộ khu vực Biển Đông với chú thích: South China Sea.

TQ đã lấy khu vực phía Bắc với thác Ba n Giốc của ta.

Ngoài biển kia, TQ thả n nien bắt và cướp bóc người dân VN ta ngay trên chính biển ta và đăng trên đài TH chính thức của TQ một cách khiêu khích hình ảnh người dân ta chấp tay laị trước hàng quân TQ. Và nhân dân TQ viết trên tờ báo chính thống rằng một nước nhỏ nhỏ VN chúng ta laị hung hăng y vào số nhỏ nhỏ ng nien của TQ và muốn ược hiệp, cướp đất TQ hoặc không biết n số giúp đỡ của đàn anh TQ bao lâu nay.

Giữa lòng Tây Nguyên, TQ kéo dân sang tiến hành đào án bauxite hủy hoại môi trường sống của ta và cuộc sống của nhân dân ta.

A vâng, nghe đến điều này có nhiều người sẽ không tin và đề nghị tôi đưa ra bằng chứng, cứ tìm trong những link tôi đã post bao lâu nay. Tôi chỉ hỏi, tại sao tôi đưa ra những thông tin này các ba n lại không tin và nghi ngờ đòi hỏi bằng chứng xác thực những có thể tin tuyên bố đối những gì đã được công bố trong truyền thông, trên báo chí và truyền hình chính thức của nhà

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

nó có không cần nghi vấn? Vì bạn cho rằng nhà nó có không thể sai và những gì Đa số nói là chân lý?

Chúng ta là con người. Con người có suy nghĩ có logic tri. Con người không chỉ ngoan ngoãn phục tùng. Con người không chỉ tin 100% không thắc mắc.

Hãy đọc nhiều luồng thông tin khác nhau, nhiều cách nghĩ khác nhau.

Hãy so sánh và nhìn vào thực tế.

Hãy đặt câu hỏi và tra tìm những câu hỏi người khác hoặc chính mình đã đặt ra.

Và rút ra kết luận, với cách nhìn của riêng mình, bằng chính óc phán xét của mình.

Ta tự duy, đây là ta tôn ta.

Nhiều người bạn không thích chính trị và không muốn quan tâm đến chính trị. Chính trị là gì đó xa vời họ không với đến và không muốn nghĩ đến. Nhưng chính trị là nguồn gốc của mọi thứ trong xã hội. Suy ra tất cả cùng cái gì cũng là chính trị. Điều kiện sống của bạn, nên giáo dục bạn đang học... rút cuộc cũng thuộc về chế độ, nằm trong chính sách đường lối của chế độ. Đây là chính trị.

Tôi sinh ra quá trẻ để có thể hiểu về chiến tranh và lịch sử. 16 tuổi, tôi có quyền không nghĩ người và có tất cả những cuộc sống như những người 16 tuổi khác, đi học, về nhà làm bài, xem film, nghe nhạc, đọc sách, tán dóc những chuyện bình thường không thuộc chủ đề «nhà và cộng đồng»... Nhưng tôi không thể không quan tâm vì những điều ấy đang xảy ra ngay trong chính đất nước tôi. Lãnh thổ nước tôi đang bị xâm phạm và nhân dân nước tôi đang bị đàn áp. Tôi không còn sống ở VN nhưng dù tôi có sống ở đâu, mang quốc tịch gì, tên họ gì, dòng máu Việt vẫn đang chảy trong huyết quản tôi và tôi không thể dứt bỏ. Tôi rời VN vì tôi không thể sống dưới sự cai trị của nhà nước VN, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi có

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

thê nói tôi không còn liên hệ đến VN nữa.

Vậy tại sao các bạn, những người VN đang sống ngay trong chính VN có thể vô tình nói các bạn không quan tâm đến an ninh, lãnh thổ đất nước, không quan tâm đến tình hình chính trị, xã hội của đất nước bằng cách nguy hiểm các bạn còn trẻ hoặc các bạn rỗi rảnh và đó là việc của người lớn hoặc việc của người lao động tất cả nhà nước lo không cần các bạn đề ý đến?

Vâng, các bạn bạn không quan tâm nhưng đến khi thấy tôi viết vài dòng trái ý, các bạn bắt đầu nhay vào nói tôi thế này thế nọ và gia đình gia đình tôi nghe giọng điệu trong sách giáo khoa S và Giáo Dục Công Dân.

Mọi người đều không quan tâm.

Không ai quan tâm.

Tôi đang sống tại Na Uy. Tôi đã ghé qua Pháp, Đức, Tiệp Khắc và Ba Lan. Đã ghé qua công đồng người Việt, và nhận ra không hiểu vì lý do gì người Việt dễ sống thoải mái liên quan đến chính trị. Một bộ phận rất lớn sống cơ cực trong công đồng, cùng cấp, sống trên nước khác nhưng lại không muốn học tiếng nước ngoài, chỉ quanh quẩn trong công đồng Việt và nói với nhau bằng tiếng Việt, mua thức ăn Việt, hàng hoá Việt. Họ không quan tâm đến đất nước họ đang sống và điều duy nhất họ đề ý đến là cơm áo gạo tiền, là mưu sinh để tiếp tục tồn tại. Họ tập xây cho mình bức tường và những gì diễn ra bên kia bức tường không phải việc của họ. Nhưng đồng thời họ cũng không quan tâm đến VN. Vì họ đã rời VN. Họ nghĩ họ xem VTV4 và Paris by Night, thế đã đủ!

Ngay cả trong nước, những người đang sống giữa xã hội VN và chỉ ưu ái những người tiếp tục những mục ruỗng thối nát của VN và đang trở nên nguy hiểm đồng hoá (trong tình huống xấu nhất) còn không quan tâm.

Đừng la hét quan chức để rồi sẽ can thiệp từ bất kỳ nước nào vì không quốc gia nào sẽ nhúng tay giúp đỡ một dân tộc mà bạn thân họ còn không quan tâm đến số phận dân tộc họ.

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen
Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

Đúng ba mươi năm rồi đất nước đang ngày càng tiến bộ và phát triển vì mặt trận báo chí thực sự của nhà nước đang viết, VN mất khoảng 175 năm để đuổi kịp Singapore với điều kiện Singapore đứng yên.

Đừng tìm kiếm lý do biện minh để tra lời cho xong các câu hỏi của những người như tôi, thay vào đó hãy tìm kiếm giá trị pháp và đứng lên cho quyền sống, cho tự do và đức tin tôn giáo.

Đúng ng ngoan ngoãn vâng lời và tin tưởng ng tuyên t đối không thắc mắc, hãy đo c qua nhiều cách nghĩ khác nhau để so sánh đối chiếu với th c tế và rút ra kết luận cu a riêng mình. Hãy nghĩ đến việc có rất nhiều ng i đang đấu tranh dân chủ có nguồn gốc từ trong chính gia đình cộng sa n. Hãy nghĩ vì sao họ thay đổi. Hãy nghĩ vì sao rất nhiều ng i đã rời i nước, trong suốt 34 năm, bằng rất nhiều cách khác nhau... Hãy nghĩ vì sao một chế độ u việc và hoàn hảo lại sụp đổ hàng loạt các nước, chỉ còn tồn tại 5 nước TQ, VN, Lào, Cuba, Bắc Hàn. Hãy nghĩ xem chế độ này có đi theo đúng mô hình chủ nghĩa xã hội lý tưởng các ba n đã đề c họ c không hay chỉ là nền kinh tế t ba n công nghiệp hoá hiện đại hoá khuyến khích ng i ta làm giàu.

6 / 7

"Chúng nó không quan tâm? Vậy thì mình thuê chúng nó quan tâm!"

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen

Thứ Bảy, 14 Tháng 8 Năm 2010 13:20

chết khao khát t< do và mong muốn m< t cuộc c sống tốt đ< p h< n cho nhân dân VN? Hay cuối cùng m< t nổi s< vô hình khiến ho< chi< có thể< làm đ< c m< t điều là bo< đi n< c ngoài và không nghĩ đến n<a?

Chúng ta luôn nói v< i nhau m< t cách t< hào về lòng yêu n< c và tinh thần đấu tranh bên bi< bất khuất, nh< ng cuối cùng nh< ng gì tôi thấy là nh< ng con ng< i vô ca< m không quan tâm và nói tôi không cần quan tâm vì VN ch< ng cần nh< ng ng< i nh< tôi. (Thế VN cần gì? Cần nh< ng con ng< i sống vô tình và phi chính trị? Cần nh< ng ng< i < ng rao gia< ng lý lẽ trong sách giáo khoa và tìm kiếm lý do nguy< bi< n?)

Ôi nh< ng con c< u non ngây th< trong sáng.

Ôi nh< ng con bò cam chi< u tuân l< i và nhai la< i.

Ôi nh< ng chiếc máy cassette tua đi tua la< i m< t cuộc n băng.

Ôi nh< ng con rối vô tri đ< ng< i đ< i gi< t đây.

Ôi nh< ng con ve< t đua nhau lă< p la< i nh< ng gì đ< c da< y m< t cách sáo rỗng.

À vâng, là đồng loa< i chúng ta đều là nh< ng con chó khố n na< n. Nh< ng tôi là m< t con chó khố n na< n, th< chết ch< không muốn đeo ro< mồm.

1g31ph sáng ngày 18/11/2009 ta< i Warsaw, Ba Lan